Dosar nr.5r-1724/2026
(4-26055768-12-5r-05052026)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

19 iunie 2026 **mun. Chișinău**
Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
În componență:
Președintele ședinței, judecător Inga Darii
grefier Mihaela Ursu
cu participarea
contestatarului Nicolae Bolea
în lipsa
agentului constatator Ion Pînzaru

examinând în ședință de judecată publică, cauza contravențională și contestația înaintată de Bolea Nicolae împotriva procesului-verbal cu nr.MAI07 424320 din 09 aprilie 2026 pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.238 alin.(2) Cod contravențional,

c o n s t a t ă :

La data de 24.04.2026, Bolea Nicolae a înaintat în instanța de judecată contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 424320 din 09 aprilie 2026 pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.238 alin.(2) Cod contravențional.

În motivarea contestației, Bolea Nicolae a relatat că actul contestat este ilegal și netemeinic, fiind emis cu încălcarea normelor materiale și procesuale aplicabile, în lipsa unei constatări complete, obiective și imparțiale a circumstanțelor cauzei și în lipsa unor probe suficiente, pertinente și concludente care să demonstreze, fără echivoc, existența faptei contravenționale imputate acestuia.

A menționat că potrivit procesului-verbal contestat, la data de 09.04.2026, ora 11:46, aflându-se în mun. Chișinău, pe str. Columna, în drept cu casa nr. 85, cu automobilul de marca/model ,*****, cu numărul de înmatriculare*****, ar fi ignorat prevederile pct. 44 din Regulamentul circulației rutiere, în sensul că ar fi intrat cu vehiculul pe trotuar, prin ce ar fi comis contravenția prevăzută de art. 238 alin. (2) Cod contravențional.

A subliniat că această consemnare este inexactă sub aspectul locului pretinsei fapte, întrucât, în realitate, automobilul staționa în dreptul imobilului situat pe str. Columna nr. 65, iar nu nr. 85, cum eronat a fost indicat de agentul constatator în procesul-verbal. Or, locul săvârșirii pretinsei contravenții constituie un element esențial și obligatoriu al procesului-verbal, iar indicarea greșită a acestuia nu reprezintă o simplă eroare materială lipsită de relevanță, ci o deficiență care afectează individualizarea faptei imputate și verificarea exactă a circumstanțelor cauzei. În măsura în care acuzația contravențională este raportată la un amplasament concret, orice inexactitate privind adresa ori locul pretinsei fapte pune sub semnul întrebării exactitatea constatării agentului constatator, cu atât mai mult, în speță,

configurația locului, delimitarea carosabilului, a trotuarului și spațiul efectiv rămas pentru pietoni prezintă importantă decisivă pentru justa soluționare a cauzei.

Totodată, în conținutul actului se menționează în mod formal că fapta ar fi fost săvârșită „cauzînd paguba", fără a se preciza în ce anume ar consta acea pretinsă pagubă, cui ar fi fost cauzată, care este natura ei, dacă este materială sau de altă natură și care este întinderea acesteia. O asemenea formulare nu reprezintă o descriere reală și individualizată a faptei, ci o reproducere formală, stereotipă și neclară, incompatibilă cu exigențele art. 443 din Codul contravențional privind conținutul obligatoriu al procesului-verbal.

În mod evident, descrierea faptei imputate este lacunară și contradictorie. Pe de o parte, i se impută pretinsa încălcare a interdicției de intrare pe trotuar, iar pe de altă parte încadrarea juridică este făcută în baza art.238 alin. (2) Cod contravențional, normă care sancționează staționarea sau parcarea în locuri interzise. În actul contestat nu sunt descrise clar și complet elementele de fapt care să permită a se înțelege cu exactitate ce anume s-a reținut în sarcina acestuia: dacă a fost vorba despre o pretinsă intrare pe trotuar, despre o staționare într-un loc interzis, despre o parcare pe trotuar ori despre altă faptă. Nu se indică în mod concret limitele locului pretins interzis, nu se arată care era delimitarea fizică sau vizibilă a trotuarului în acel punct, nu se descrie poziționarea exactă a autoturismului în raport cu carosabilul și cu eventuala zonă destinată pietonilor și nu se menționează prin ce probe obiective s-a ajuns la concluzia că vehiculul acestuia s-ar fi aflat pe trotuar sau într-un loc interzis.

Mai mult ca atât, după cum a menționat mai sus, în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat este eronat indicată și adresa unde staționa automobilul și anume str. Columna, 85, în loc de adresa corectă - str. Columna, 65, unde în realitate staționa automobilul. Or, lipsa unei asemenea individualizări afectează în mod direct dreptul acestuia la apărare, pentru că o acuzație vagă, ambiguă și incompletă nu poate servi drept bază legală pentru tragerea unei persoane la răspundere contravențională.

A susținut că situația reală de la fața locului a fost cu totul alta decât cea redată de agentul constatator. Contrar celor consemnate în procesul-verbal, vehiculul acestuia nu era amplasat pe trotuar și nu ocupa suprafața destinată circulației pietonilor. Din poziționarea concretă a automobilului rezultă că zona de deplasare a pietonilor rămânea liberă, neobstrucționată și utilizabilă în condiții normale, fără a exista vreo blocare a accesului sau vreun pericol real pentru participanții la trafic. În locul respectiv nu exista o delimitare clară, neechivocă și evidentă a unui trotuar în sensul Regulamentului circulației rutiere, iar din poziționarea automobilului rezultă că pietonii dispuneau în continuare de spațiu suficient (3-4 metri lățime) pentru deplasare în condiții normale și sigure. Aceste împrejurări pot fi confirmate prin fotografiile pe care le-a anexat la prezenta contestație și din care se observă clar poziția automobilului acestuia, poziția echipajului de poliție, configurația locului și faptul că zona de trecere pentru pietoni nu era blocată.

În cauza de față, agentul constatator nu a administrat și nu a individualizat în procesul-verbal probe obiective și suficiente care să demonstreze existența faptei imputate. Nu se face trimitere la o planșă fotografică oficială clară, la o înregistrare video, la imagini de pe camera corporală sau fotografii efectuate la fața locului, la o schiță a locului, la măsurători, la vreun martor sau la orice alt mijloc de probă apt să confirme fără dubiu că automobilul acestuia s-ar fi aflat pe trotuar sau într-un loc interzis pentru parcare. Simpla constatare subiectivă a agentului constatator, neînsoțită de probe obiective și verificabile, nu poate

prevala, în sine, asupra prezumției de nevinovăție și nu poate fundamenta legal o sancțiune contravențională.

Mai mult ca atît, potrivit Codului contravențional, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, iar sarcina probei aparține autorității care acuză și sancționează, în consecință, orice dubiu cu privire la existența faptei, la locul exact al pretinsei încălcări sau la poziționarea reală a vehiculului urmează să fie interpretat în favoarea persoanei trase la răspundere contravențională.

A precizat că amenda contravențională a fost achitată de acesta în termenul prevăzut de lege, în primele 72 de ore de la stabilirea acesteia, exclusiv pentru a beneficia de dreptul legal prevăzut de art. 34 alin. (3) din Codul contravențional și pentru a evita consecințele negative ale executării silite ori ale acumulării unor obligații suplimentare. O asemenea plată nu constituie și nu poate fi interpretată ca o recunoaștere a vinovăției. Dimpotrivă, dezacordul acestuia cu acuzația contravențională a fost consemnat expres în procesul-verbal, iar prezenta contestație confirmă fără echivoc faptul că nu a acceptat temeinicia și legalitatea sancțiunii. Or, Codul contravențional distinge între situația în care persoana recunoaște fapta și acceptă executarea sancțiunii fără contestare și situația în care procesul-verbal este contestat în condițiile art. 448 din Codul contravențional, iar persoana valorifică doar dreptul procedural de a achita jumătate din amendă în termenul legal. Prin urmare, executarea benevolă a sancțiunii în condițiile art.34 alin.(3) din Codul contravențional nu echivalează cu o renunțare la dreptul de contestare și nici cu recunoașterea faptei imputate.

A menționat că un aspect care denotă suplimentar caracterul superficial și formal al actului contestat este introducerea în conținutul procesului-verbal a mențiunii privind „cauzarea pagubei”, fără ca aceasta să fie specificată, explicată ori probată în vreun fel. Dacă agentul constatator a considerat că prin fapta imputată a fost cauzată o pagubă, atunci acesta era obligat să descrie natura și întinderea ei. Dacă nu a existat nicio pagubă, atunci inserarea acestei sintagme-standard într-un act individual de sancționare demonstrează lipsa unei examinări reale și personalizate a cauzei și întărește concluzia că procesul-verbal a fost întocmit în mod formal, fără respectarea exigențelor de rigoare impuse de lege.

De asemenea, consideră relevant faptul că în zona respectivă erau parcate și alte automobile, unele dintre ele în condiții vădit mai problematice prin prisma regulilor de circulație rutieră. A atras atenția agentului constatator asupra acestui fapt chiar în momentul întocmirii procesului-verbal, inclusiv asupra situației unui alt conducător auto care efectua manevra de plecare dintr-un loc în care parcarea era, în mod evident, neregulamentară. Cu toate acestea, agentul constatator a ignorat demonstrativ acea împrejurare, invocând că este ocupat cu acesta. Este adevărat că simplul fapt că alte persoane nu au fost sancționate nu înlătură prin el însuși răspunderea unei persoane, dacă fapta acesteia este dovedită. Totuși, în circumstanțele prezentei cauze, această împrejurare este relevantă întrucât pune în evidență faptul că verificarea efectuată de agentul constatator nu a fost una completă, obiectivă și consecventă, ci una selectivă și diferențiată în raport cu alți participanți la trafic aflați în aceeași zonă, care staționau în condiții cel puțin similare ori chiar mai vădit neregulamentare, ceea ce ridică serioase semne de întrebare cu privire la caracterul imparțial și riguros al constatării efectuate și impune instanței o examinare deosebit de atentă a legalității și temeiniciei actului contestat.

A subliniat că autoritatea competentă avea obligația legală de a cerceta cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, inclusiv de a administra probe pertinente, concludente și utile și de a evidenția nu doar circumstanțele care, în opinia sa, ar dovedi vinovăția acestuia, ci și

pe cele care îl dezvinovățesc. Or, exact această obligație nu a fost respectată. Agentul constatator nu a clarificat suficient situația de fapt, a indicat eronat chiar locul pretinsei fapte, nu a redat coerent împrejurările esențiale ale pretinsei contravenții, nu a descris în mod inteligibil raportul dintre vehicul și pretinsul trotuar și nu a administrat un probatoriu apt să susțină concluzia de vinovăție. În aceste condiții, procesul-verbal contestat nu poate fi privit ca un act de constatare legal și convingător, ci ca un act formal, întocmit în mod superficial și insuficient motivat.

În practica judiciară națională, instanțele au reținut în mod constant că nerespectarea cerințelor privind conținutul obligatoriu al procesului-verbal și lipsa probelor suficiente cu privire la faptul contravenției atrag nulitatea actului și, după caz, încetarea procesului contravențional. Tocmai de aceea, în prezenta cauză, unde descrierea faptei este ambiguă, elementele esențiale lipsesc, iar probatoriul este insuficient, se impune intervenția instanței pentru restabilirea legalității și înlăturarea efectelor unui act contravențional emis în mod netemeinic.

Totodată, în măsura în care instanța va admite prezenta contestație și va anula actul contestat cu încetarea procesului contravențional, contestatorul este îndreptățit să solicite și restituirea sumei amenzii achitate, acest drept subzistând chiar dacă amenda a fost achitată în cuantum redus în termenul de 72 de ore (450 lei).

Prin urmare, a solicitat admiterea contestație; anularea deciziei agentului constatator Pînzaru Ion, cod 17521, materializată în procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 424320, nr. de înregistrare 202655975 din 09.04.2026; încetarea procesului contravențional pornit în privința acestuia, în temeiul art.441 alin.(1) lit.a) și/sau art.445 coroborat cu art.461 Cod contravențional; să fie solicitate de la Inspectoratul Național de Securitate Publică toate materialele probatorii obiective existente în legătură cu pretinsa contravenție, în cazul în care acestea nu sunt deja anexate dosarului; restituirea sumei amenzii contravenționale achitate de acesta în termenul legal de 72 de ore, respectiv a sumei efectiv achitate - 450 lei (50% din cuantumul total al amenzii de 18 u.c. (900 lei), ca urmare a anulării actului contravențional contestat și încetarea procesului contravențional, în modul prevăzut de cadrul legal aplicabil.

În cadrul ședinței de judecată, contestatarul Bolea Nicolae a susținut că s-a apropiat de clădirea nr. 65 din strada Columna și găsind un loc în adiacența drumului care servea drept acces către curțile nr. 63 și nr. 65 din strada Columna, s-a oprit doar pentru a se coborî un pasager din mașină.

A precizat că nu a staționat sub semnul de parcare interzisă, menționând că și din fotografii se vedea că acea parte a drumului nu era acoperită de vreun vehicul, iar trotuarul avea o lățime de aproximativ 3 sau 4 metri pentru circulația pietonilor.

Totodată, a menționat că colaboratorii de Poliție i-au cerut să iasă din mașină pentru a fi documentat, moment în care a încercat să îi explice agentului constatator că zona respectivă nu era trotuar, acest fapt fiind vizibil și în fotografii, unde se observa zona în care erau sădiți copacii. A mai adăugat că a insistat ca agenții să-i documenteze și pe ceilalți șoferi ale căror automobile erau parcate pe trotuar și se vedeau în poze, însă colaboratorii de Poliție i-au reținut să nu de-a indicații, iar în final i-a fost întocmit procesul-verbal.

A susținut că din considerentul că a încercat să explice poziționarea mașinii sale, fapt care nu se încadra în calificativul aplicat de către agentul constatator, i s-a aplicat o sancțiune maximă.

A susținut integral contestația depusă, solicitând să fie anulat procesul-verbal, considerat ca fiind ilegal, precum și restituirea sumei de 450 lei.

Agentul constatator Ion Pînzaru din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, fiind citat legal în cadrul ședinței de judecată, nu s-a prezentat, și nu a solicitat amânarea examinării contestației din care considerente în temeiul art.455 alin.(2) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea contestației în absența acestuia.

Examinând materialele prezentate, audiind participanții la proces, instanța de judecată consideră că contestația depusă de Bolea Nicolae împotriva procesului-verbal cu nr.MAI07 424320 din 09 aprilie 2026 pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.238 alin. (2) Cod contravențional urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În ședința de judecată s-a constatat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07 424320 din 09 aprilie 2026 întocmit de către agentul constatator, Bolea Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art.238 alin.(2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale echivalentul a 900 lei.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție nominalizat supra, Bolea Nicolae la 09.04.2026, ora 11.46, pe adresa mun. Chișinău, strada Columna 85, a parcat mijlocul de transport neregulamentar de tip automobil marca/model ,*****, n.î.*****, ignorând prevederile RCR punctul 44, prin ce a comis o contravenție prevăzută de art.238 alin.(2) Cod contravențional.

Conform art.448 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

Instanța de judecată consideră că contestația înaintată de Bolea Nicolae împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 424320 din 09 aprilie 2026 întocmit în baza art.238 alin.(2) Cod contravențional a fost depusă în termen.

Subsecvent instanța reține că contestația depusă de contravenient a fost depusă la data de 24.04.2026, fiind înregistrată de Direcția patrulare ,,Centru", INSP cu nr.de intrare 2422.

În corespundere cu prevederile art.384 Cod Contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit procesul-contravențional are dreptul să cunoască fapta imputată, să i-a cunoștință de materialele din dosar, să i-a cunoștință de procesul-verbal încheiat de agentul constatator, să facă obiecții asupra corectitudinii lui, să ceară completarea lui cu circumstanțe care, în opinia sa trebuie să fie consemnate, să fie informat de agentul constatator despre toate hotărârile ce se referă la drepturile şi interesele sale, să primească, la cerere, copii de pe aceste hotărâri.

Prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății, instanţa reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei,

apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

În continuare, instanța relevă că domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Articolul 8 alin.(2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform art.440 alin. (1) din același cod, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Aliniatul alin. (1) al art. 442 din Codul contravențional prevede că procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Articolul 458 alin. (1) din Codul contravențional stipulează că examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Din perspectiva Convenţiei europene a drepturilor omului, faptele contravenționale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil.

Instanța notează, că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act întocmit de un agent aflat în exercițiul funcțiunii care constată starea de fapt, beneficiind de prezumțiile de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate. El are forţă probantă şi este executat din oficiu, urmând să respecte condiția de formă *ad validitatem*, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanţa de judecată reţine că motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă, pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii şi dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 şi 7 din Codul contravențional Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție în forma ad validitatem, pentru încheierea sa valabilă în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. În acest context, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional îi este impusă agentului constatator, date fiind dispoziţiile art. 445 din Codul contravenţional.

Pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Instanța notează, că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act întocmit de un agent aflat în exercițiul funcțiunii care constată starea de fapt, beneficiind de prezumţiile de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate. El are forţă probantă şi este executat din oficiu, urmând să respecte condiţia de formă ad validitatem, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanţa de judecată reţine că motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă, pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii şi dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 şi 7 din Codul contravenţional Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție în forma *ad validitatem*, pentru încheierea sa valabilă în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. În acest context, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional îi este impusă agentului constatator, date fiind dispoziţiile art. 445 din Codul contravenţional.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute.

La cazul dedus judecății, instanța stabilește că procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07 424320 din 09 aprilie 2026 întocmit în baza art.238 alin.(2) Cod contravențional în privința lui Bolea Nicolae, corespunde rigorilor stabilite la art.443 Cod contravențional. Or, urmare a cercetării acestora în cadrul ședinței de judecată conform principiului nemijlocirii, instanța a verificat amplu legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nominalizat supra a constatat că temeiuri de nulitate relativă sau absolută lipsesc.

Potrivit prevederilor art. 7, art. 10, art. 375 şi art. 425 din Codul Contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea-ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârșită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională. Persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârșirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesulverbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie,

explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Aprecierea probelor se face de persoana competenta să soluţioneze cauza contravenţionala, potrivi convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Cu referire la esența învinuirii aduse contestatarului, instanța constată că prin art.238 alin.(2) Cod contravențional se instituie staţionarea sau parcarea în locuri interzise, care se sancționează cu amendă de la 18 la 30 de unităţi convenţionale.

Instanța reține că pct.44 din Regulamentul Circulației Rutiere, prevede că intrarea vehiculelor pe trotuare şi pistele pentru pietoni este interzisă. Ca excepţie, se permite intrarea maşinilor care efectuează pe ele lucrări de întreţinere sau reparaţie, avînd pentru aceasta autorizarea lucrărilor de către administratorul drumului şi acordul poliţiei.

În continuare instanța de judecată examinând materialele prezentate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, clarificând toate circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a prezentei contestații, verificând la fel încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției – conchide că argumentele conținute în contestație sunt neîntemeiate.

Prin urmare, raportând împrejurările de fapt avute loc la circumstanțele de drept stabilite de către agentul constatator, instanța de judecată consideră că Bolea Nicolae, corect şi întemeiat a fost identificat ca persoana care la data de 09.04.2026, ora 11:46, pe adresa mun. Chișinău, strada Columna, casa 85, a parcat mijlocul de transport de tip automobil marca/model ,*****, n/î ***** neregulamentar ignorând prevederile RCR punctul 44, prin ce a comis o contravenție prevăzută de art.238 alin.(2) Cod contravențional.

Analizând materialele cauzei contravenționale prezentate, instanța constată că starea de fapt descrisă de agentul constatator este pe deplin probată prin procesul-verbal nr. MAI07 424320 din 09 aprilie 2026 care coroborează inclusiv cu conținutul imaginilor-foto care inclusiv au fost cercetate în ședință de judecată. Astfel, aceste probe fotografice reflectă cu exactitate situația de la fața locului descrisă de agentul constatator, realizând o legătură de cauzalitate directă între acțiunile contestatarului și starea de fapt reținută în procesul-verbal.

Așadar, instanța de judecată conchide că, la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția lui Bolea Nicolae, existența circumstanțelor atenuante şi a celor agravante, necesitatea sancționării celui din urmă şi caracterul sancțiunii contravenționale, ca în consecință să i se aplice o sancțiune contravențională echitabilă şi în limitele fixate şi prevăzute de respectiva normă materială contravențională.

Referitor la argumentul contestatarului potrivit căruia procesul-verbal este lovit de nulitate din cauza indicării eronate a locului comiterii faptei, respectiv str. Columna nr. 85 în loc de str. Columna nr. 65, instanța reține că această neconcordanță reprezintă o simplă eroare materială, lipsită de relevanță juridică în speță, iar elementul esențial care atrage răspunderea este amplasarea vehiculului pe trotuarul aceleiași artere rutiere - str. Columna, fapt confirmat de materialele cauzei.

În consecință, individualizarea faptei nu a fost afectată, iar dreptul la apărare al contestatarului nu a fost lezat, acesta cunoscând cu exactitate pentru ce acțiune este documentat.

Ce ține de argumentul invocat de contestatarul Bolea Nicolae în ședința de judecată, în sensul că vehiculul său a fost doar oprit temporar pentru debarcarea unui pasager şi nu

staționat, instanța constată că pătrunderea pe trotuar încalcă o interdicție cu caracter absolut, iar potrivit pct. 44 din Regulamentul Circulației Rutiere, intrarea vehiculelor pe trotuare este interzisă, cu excepții strict determinate în care acesta nu se încadrează.

Astfel, din momentul în care automobilul de model ,*****, n/î*****, a intersectat și a ocupat spațiul destinat pietonilor, elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravențional sunt întrunite, indiferent de durata sau scopul manevrei.

La fel, analizând susținerea contestatarului conform căreia automobilul său nu obstrucționa trecerea, lăsând un spațiu pietonal de 3-4 metri lățime, instanța o apreciază ca fiind nefondată, deoarece norma juridică înfăptuită prin art.238 alin. (2) Cod contravențional sancționează fapta de pericol și nu de rezultat.

Prin urmare, existența și legalitatea sancțiunii nu sunt condiționate de blocarea totală a circulației sau de crearea unui impediment fizic pentru pietoni, dar se fundamentează strict pe nerespectarea destinației legale a trotuarului.

În aceeași ordine de idei, instanța nu va reține alegația contestatarului cu privire la caracterul formal și stereotip al procesului-verbal generat de includerea mențiunii privind „cauzarea pagubei”.

Așadar, instanța notează că inserarea acestei sintagme în textul tipizat al procesului-verbal cu privire la contravenție nu aduce atingere fondului acuzației și nu este de natură să atragă nulitatea deciziei agentului constatator, deoarece încadrarea juridică s-a făcut în limitele textului legal, iar sancțiunea aplicată a fost individualizată la minimul sancțiunii în mărime de 18 unități convenționale.

În ceea ce privește argumentul referitor la abordarea selectivă și pretins părtinitoare a agentului constatator, care ar fi ignorat alte automobile parcate neregulamentar în adiacență, instanța reține că răspunderea contravențională este personală și strict individualizată.

Astfel, eventuala inacțiune sau omitere a organelor de Poliție de a documenta alți participanți la trafic nu constituie o cauză legală de înlăturare a caracterului contravențional al faptei dovedite în privința lui Bolea Nicolae și nici nu poate justifica exonerarea acestuia de la executarea sancțiunii.

Prin urmare, instanța de judecată subliniază că sancțiunea a fost individualizată în strictă conformitate cu principiile echității și legalității, fiind direct proporțională cu gradul de pericol social al faptei comise.

Așadar, se reține că agentul constatator a apreciat în mod corect lipsa oricăror circumstanțe care ar fi putut înlătura răspunderea contravențională, precum starea de extremă necesitate sau cazul fortuit, constatând o atitudine de ignorare totală a normelor de siguranță rutieră.

Prin urmare, măsura aplicată nu are un caracter abuziv, ci urmărește scopul educativ și preventiv al legii, menit să descurajeze pe viitor astfel de manifestări care afectează drepturile celorlalți participanți la trafic.

În baza acestor constatări de fapt și de drept, instanța respinge ca nefondată contestația formulată de Bolea Nicolae, menținând ca legal și temeinic procesul-verbal atacat.

Deci, constatând şi elucidând circumstanțele descrise mai sus, instanța de judecată conchide că contestația depusă de Bolea Nicolae împotriva procesului-verbal nr. MAI07 424320 din 09 aprilie 2026 pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.238 alin.(2) Cod contravențional, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, fiind o încercare din partea acestuia de a evita răspunderea contravențională pentru fapta pe care a comis-o.

În temeiul celor justificate, în conformitate cu prevederile art.395 alin. (1) pct. 2), art. 448, art. 460 și art. 462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Contestaţia depusă de Bolea Nicolae împotriva procesului-verbal cu nr.MAI07 424320 din 09 aprilie 2026 pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.238 alin.(2) Cod contravențional, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător semnătura Inga Darii
copia corespunde originalului
judecător Inga Darii